

Koncepció /Ismeretlen az ismertben/

Az emberi lélek tele van öntudatlan vágyakkal és érzelmekkel. Ezek gyakran ellenkeznek a külső világunkkal. Ellenkezésük oka a belső világunk, a tudat elemeivel való összeférhetetlenségüknek az oka. A belső erők, mint ellenállások lépnek fel velük szemben és az „összeférhetetlen”, vágyakat kiszorítják a tudatból.

E kiszorult, elemekről azután nem tudunk semmit. Keresem és szeretném kifejezni ezeket a tudattalan elemeket. A kiállítás középpontjában az elfelejtett belső és külső világunk, a rész egész folyamatos konfliktusa áll.

Hogyan hívhatók elő az elfelejtett képek, és hogyan köthetők össze a valóságra adott válaszainkkal?

Mitől és mikor működik belső világunk?

Mi és miért hozza létre?

Hogyan lehet összekapcsolni a láthatót a láthatatlannal?

Más is be tud-e lépni ebbe a világba?

Ezekre a kérdésekre keresem a válaszokat, ez a kíváncsiság, játszani akarás hozta létre műveimet.

Munkaterv

A tervezett művek három kép egységből állnak.

Az első színes képegység nagyméretű festményeket, a második fekete-fehér alkotásokat a harmadik „sín képeket” tartalmaznak.

Első egység

Nagyméretű színes absztrakt festmények, melyek öt részből állnak, három nagyméretű kép közé kisméretű műveket helyezek, melyek erősítik, illetve kiegészítik egymást.

A második egység

Karcolt képek

A művek mérete megegyezik a nagy színes absztrakt képekével.

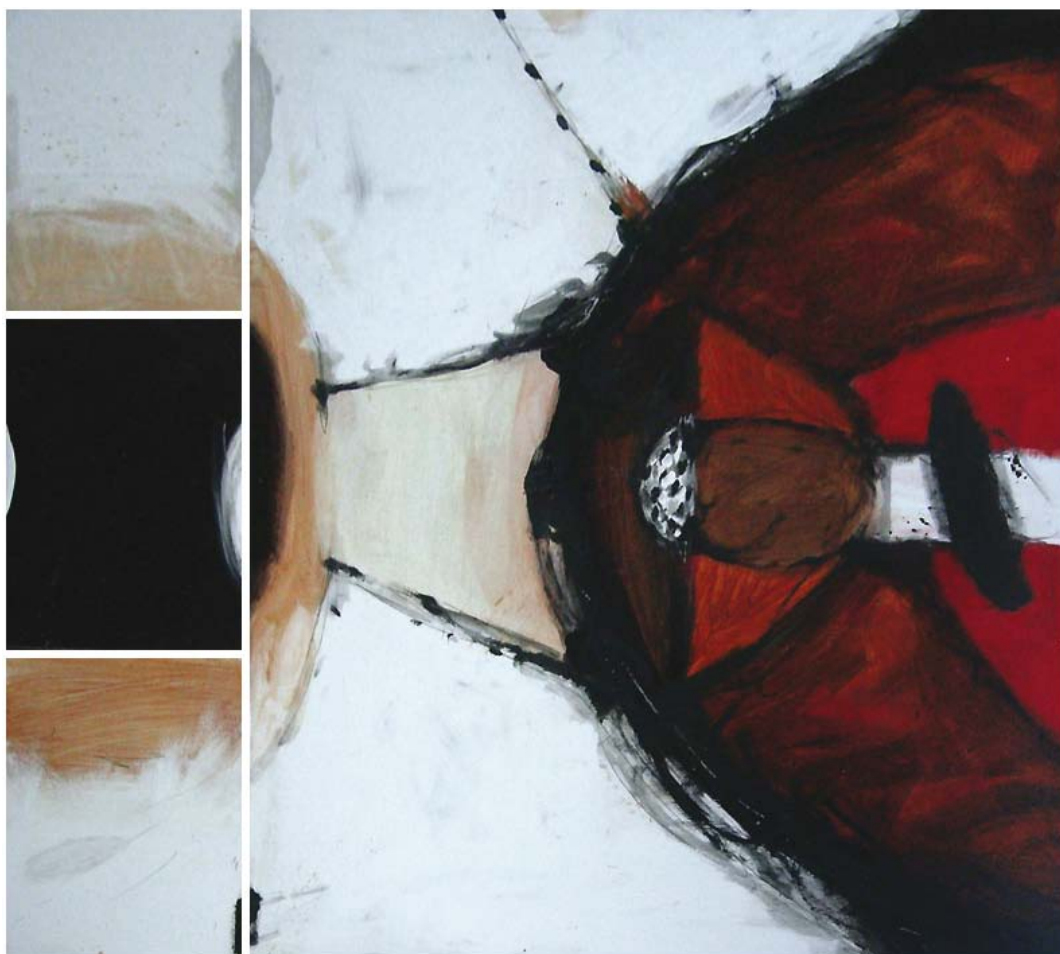
Technikája: Az alapozott fehér képeket lefestem fekete festékkel, és a grafikában ismert visszakaparásos technikával hozom létre a műalkotást. Ez azt jelenti, hogy ott ahol visszakaparam a fekete festéket, fehér rajzolatot kapok. Ennek a technikának felhasználásával hozom létre a második egység képeit. Nagyméretű fatáblára készített karcolt képeket.

Harmadik egység

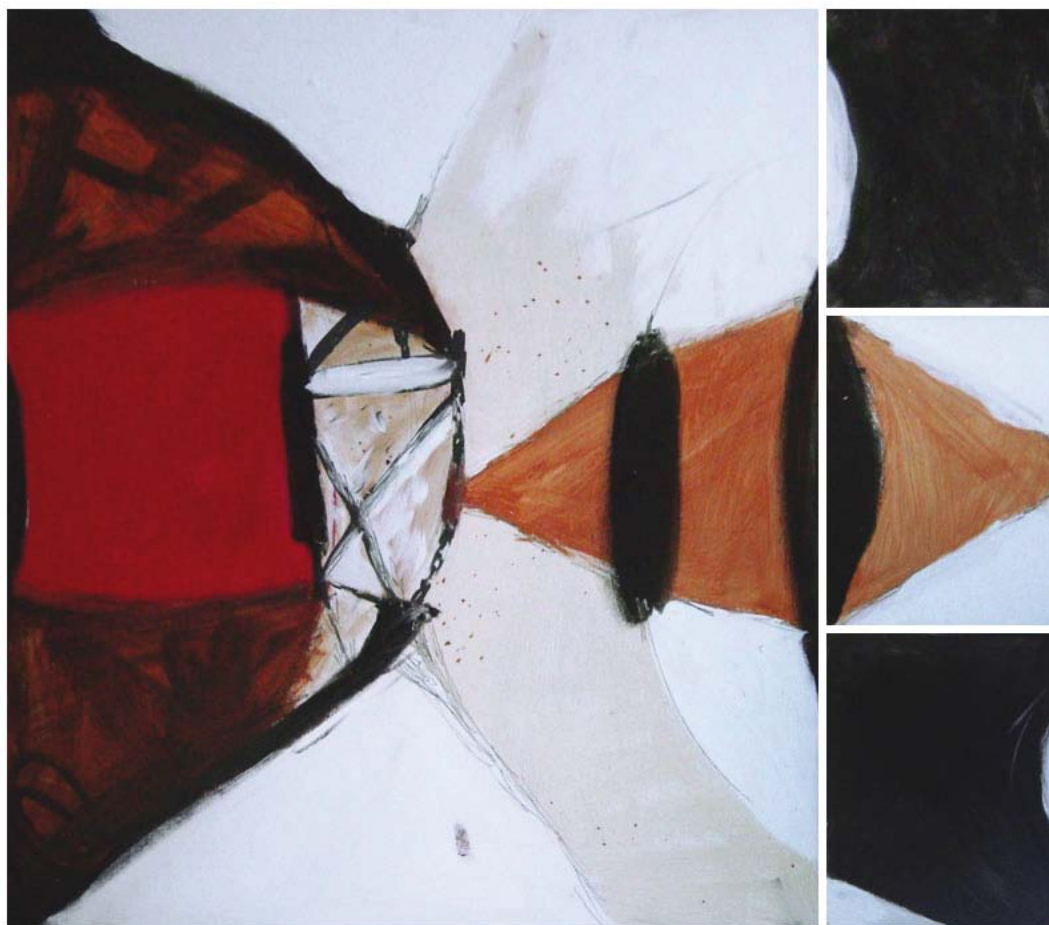
Szabadon variálható képek

Az itt tervezett képek összefoglalják az eddig látottakat, mindkét technikát használva hozom létre a műalkotást, úgy hogy a műalkotás alsó és felső részén egy-egy sín található, ide húzom be a képeket.

A néző kedvére beállíthatja a neki tetsző alkotást, úgy hogy a belső képek egymás fölött elcsúsztathatóak.

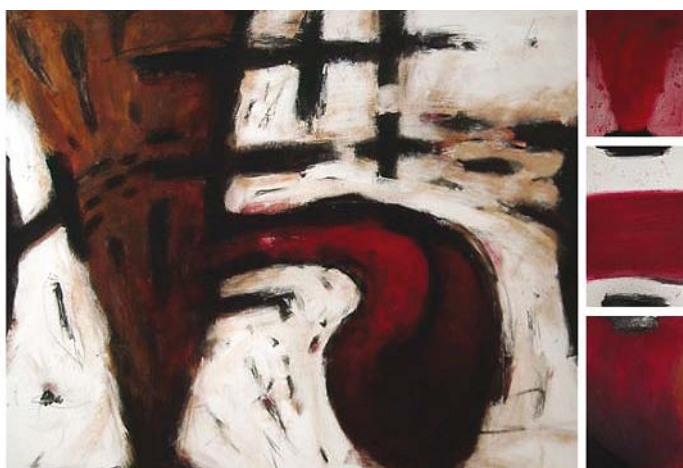

Köldök /részlet/: 120x130 cm, /120x100cm/db , 40x30cm/db , vegyes, falap

Köldök /részlet/: 120x130 cm, /120x100cm/db , 40x30cm/db , vegyes, falap

A K.A.S. GALÉRIA
Sok szeretettel meghívja Önt és barátait

PÁL CSABA
TITKOS ADALÉKOK

kiállításának megnyitójára
2017. szeptember 12-én szerdán 18 órakor

Megnyitja:
SZEIFERT JUDIT MŰVÉSZETTÖRTÉNESZ

K.A.S. GALÉRIA
H 1056 Budapest, Váci utca 36. Tel.: 318-2084
Email: kasgaleria@gmail.com

A kiállítást támogatja:

Adalékok a titokhoz

Pál Csaba Titkos adalékok című kiállítása

Pál Csaba legújabb képei úgy rendeződnek egy külön sorozatba, hogy közben eddigi munkáihoz is szervesen kapcsolódnak. Ez természetes dolog, ha egy következetesen épülő életmű egy-egy részletét kiragadjuk, akkor a kiválasztott munkák önálló egységként és az egész részeként egyaránt értelmezhetők.

Pál Csaba legújabb műveinek alaptémája éppen a rész és az egész kapcsolata, a részlet és a teljes mű viszonyrendszere, a kis egység, a kiegészítés és a főtéma helyettesíthetőségének illetve felcserélhetőségének kérdésköre.

A művek alapgondolata abból a kettősségből indul ki, hogy a rész(let)ek összessége alkotja az egészet, s egyetlen hiányzó darabka is veszélyeztetheti a teljes mű értelmezhetőségét, ugyanakkor a rész magában hordozza az egész tulajdonságait, különálló egységként is jelentéssel bír. A részekből álló művészi alkotásban minden egyes önálló résznek, a saját tárgy értékén túl, pozicionális értéke is van. Egy mű megértése általában mindaddig hiányos marad, amíg helyzeti értékét fel nem tártuk, vagy nem rekonstruáltuk. Ebből adódóan ugyanaz a részlelem egészen más értékelést kaphat, ha önmagában nézzük, összefüggéseiből kiemelve, illetve megszokott szerepéből áthelyezve.

Pál Csaba eddigi alkotói folyamatában, párhuzamosan készülő festményein és elektrográfiáin a számítógépes világ rendszerező szemléletét minduntalan elegyíti az organikus felületi hatásokkal.

Festészetében eddig is a rétegzettség, az egymást eltakaró és az egymáson átderengő festéknyomok játszották a főszerepet, de tisztán számítógépes munkáiban is a rétegzettség az egyik alapfogalom. Ahogy festményein az egymást fedő és az egymáson átsejlő festéknyomok dominálnak, úgy számítógépes műveiben is különböző rétegeket helyez egymásra, és azok átfedéseiből, transzparenciájukból, metszeteiből alakítja a kompozíciókat.

A jelen tárlaton szereplő műveken a rusztikusan alakított festői faktúrán kívül még egy újabb réteg, a térbe kiemelkedő négyzetes applikáció jelenik meg, némely képeken több, egyre kisebbedő négyzet is egymásra kerül. Így ezek a képek még egy csavart visznek a rész és egész kapcsolatrendszerébe is. Bemutatják, hogy mi történik akkor, ha máshová helyeződik egy részlet, ha addigi mellékes, járulékos szerepéből kiemelve hirtelen központi helyzetbe kerül?

A festményeken fekete alapból vöröses, olykor narancsos lángnyelvyszerű festékpamacsok bontakoznak ki, itt-ott fehér bekarcolások, hasítékok sértik fel a sötét felületet. Csillagközi lebegés, ősrobbanás, tüzes láva gomolygása az űrben. Kaotikus és egyben mégis valamiféle rendszer köré szerveződő kompozíciók.

Ahogy a káosz a teljes zűrzavart, a fejetlenséget, és ugyanakkor a világ létrejöttét megelőző (rendezetlen) őszállapotot is jelenti, úgy Pál Csaba jelenlegi képein is a két értelmezés együtt van jelen. Egyrészt most látható festményeiben vizsgálja a kaotikus állapotokban rejlő szabályosságokat, másrészt minden képe visszautalás is egyben a világ keletkezése előtti archaikus viszonyokra, amikor még a lét és a nemlét egymástól elválaszthatatlan egységben forrtak össze.

Egyfajta a kettősség nyilvánul meg abban is, hogy a most bemutatott képek úgy ragadnak, merevítenek ki egyetlen pillanatot, annak minden megismételhetetlen mozzanatával, hogy közben a befejezetlenség, a végtelenség érzetét is keltik. Mintha a világűrbe tekintenénk ki egy hasadékon, egy kimetszett ablakon át.

Ugyanakkor, olyan is mintha egy-egy mikroszkópon felnagyított metszetet tárnának elénk ezek a művek. Egyszerre nyitnak végtelennek ható távlatokat és hatolnak a legapróbb struktúrák mélyére. Ezt a hatást fokozzák a képekre applikált négyzetes rátétek, amik kiemelnek és elfednek egyszerre.

Pál Csaba ezekkel a vizuális eszközökkel jeleníti meg azt, ami érzékeinkkel fel nem fogható, fogalmainkkal meg nem nevezhető. A mi léptékeinkkel ezek a dimenziók (sem a kicsik, sem a nagyok) nem észlelhetők. De a négyzetes jegyzetszerű részek központi szerepbe helyezésével munkái azt is mutatják, hogy a lényeg legtöbbször az apró, a megbúvó, a jelentéktelennek tűnő részletekben rejlik. Az egész, a teljesség is ezekből a kicsiny részekből épül fel.

Természetesen az emberi kíváncsiság arra ösztönöz, hogy a négyzetes applikációk mögé nézzünk. Szeretnénk tudni, mi van a kitakart részen? Folytatódik-e ott a kép kompozíciója, vagy ez a kiemelt rész helyettesíti az ott lévő részletet? Talán a kiállítás címéből kitalálhatja mindenki, hogy ezek a részek adalékok, így kiegészítenek és nem helyettesítenek. Azonban ezeken a képeken meg is fordul a kiegészítés és a fő téma szerepe. Azáltal, hogy a négyzetek a képekre kerültek, megbomlott a képfelépítés és a kompozíció folyamata, ami egyben új képfelépítést eredményezett.

Pál Csaba nem engedi meg nekünk, hogy a kis négyzetes applikációk mögé/alá lássunk. El kell neki hinnünk (bemondásra), hogy a képfelépítés ott is megfestett, hogy a kis négyzet leemelésével is komplex lenne a látvány. De akkor miért került a képre a négyzetes applikáció?

Már a kérdésfelvetés is egyfajta interaktív nézői attitűdöt eredményez. A befogadás folyamata a mű szerves részévé válik ezáltal is. A néző áll, és gondolkodik. Kíváncsivá válik. Mi rejtőzhet a kép közepére ragasztott kis kiegészítés alatt? Apró rész csupán, de általa az eltakarás válik a legfontosabb momentummá a szemlélő számára. Az elfedés, mint annyiszor most is a kiemelés eszközévé válik. Ráirányítja a figyelmet a különálló kis részre, az adalékra – és az általa elfedett képszegmensre.

Pál Csaba úgy ad nekünk újabb adalékokat, fed fel eddig titkosnak vélt képi hozzávalókat, hogy közben központi részeket letakar a képekből.

És a kis kiegészítések, az eddig sóvárgott kulisszatitkok főszerepbe kerülése által irányítja vissza ismét a figyelmet a nélkülük eddig teljesnek vélt főszólamokra.

Mert a nézőt egyre csak az izgatja, hogy mi rejlik vajon a négyzetes adalékok alatt/mögött? Valójában azonban nem is szeretnénk megtudni a választ, mert éppen ez a rejtély a lényeges. Ez tartja éber a figyelmet, az elszalasztott, a nem látható, a megismerhetetlen. A titok utáni folyamatos vágyakozás.

A jelenlegi képeken a kitakart részek a titok szinonimái. A rájuk helyezett és ily módon központi helyzetbe hozott lábjegyzetszerű kiegészítések, ahogy a kiállítás címében Pál Csaba nevezi, a „titkos adalékok” tulajdonképpen inkább adalékok a titokhoz. Kiegészítések, jegyzetek ahhoz a feltár(hat)atlan részlethez, aminek a megismerése a művészet feladata. Pál Csaba tárlatának képei azt szimbolizálják, hogy minden részlettel közelebb kerülünk a végső titok megfejtéséhez, de soha nem érhetjük el.

Mert ez a titok nem más, mint maga a művészet.

Szeifert Judit

K.A.S. Galéria – Budapest, 2012. szeptember 12.

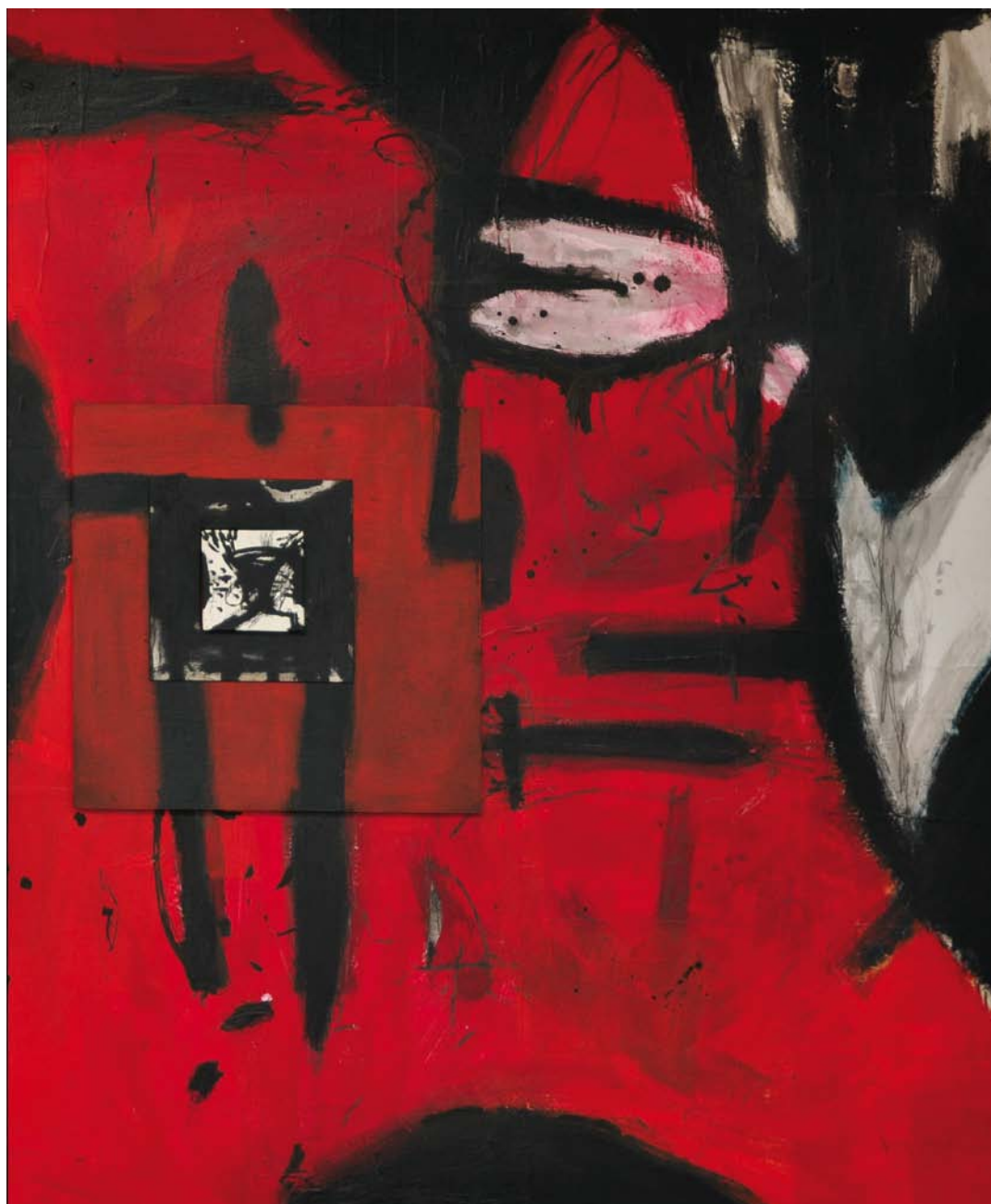

Titkos adalékok: 120x200x10cm, vegyes, falap

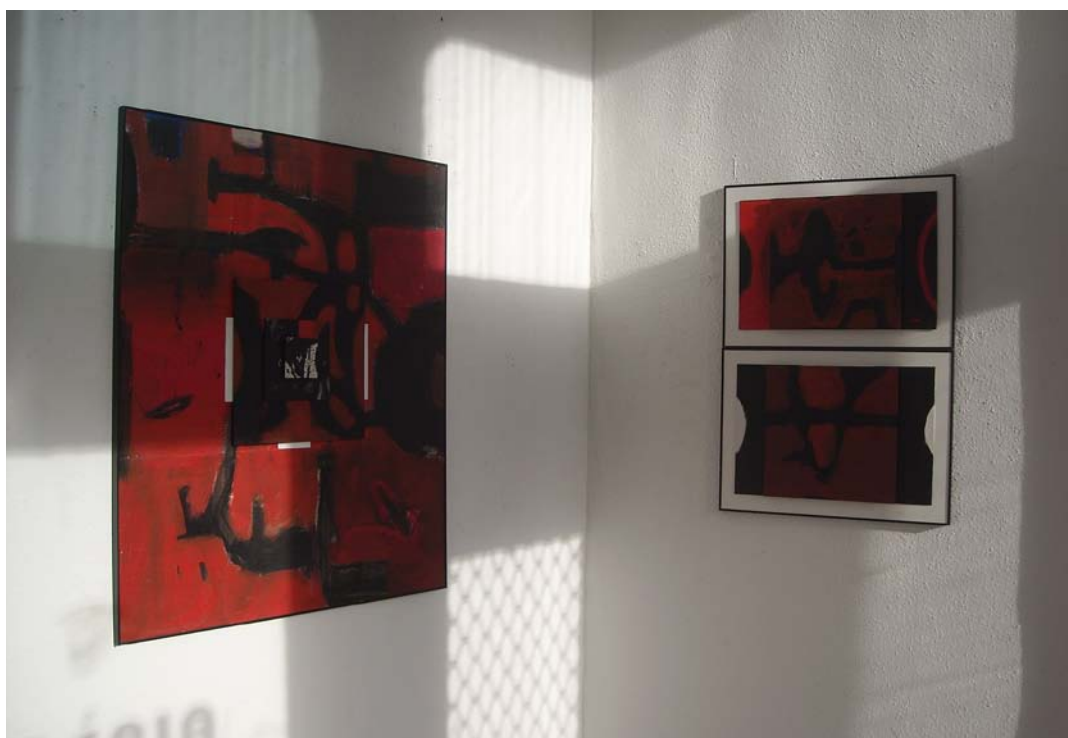

Titkos adalékok /részlet/: 120x100x10cm, vegyes, falap

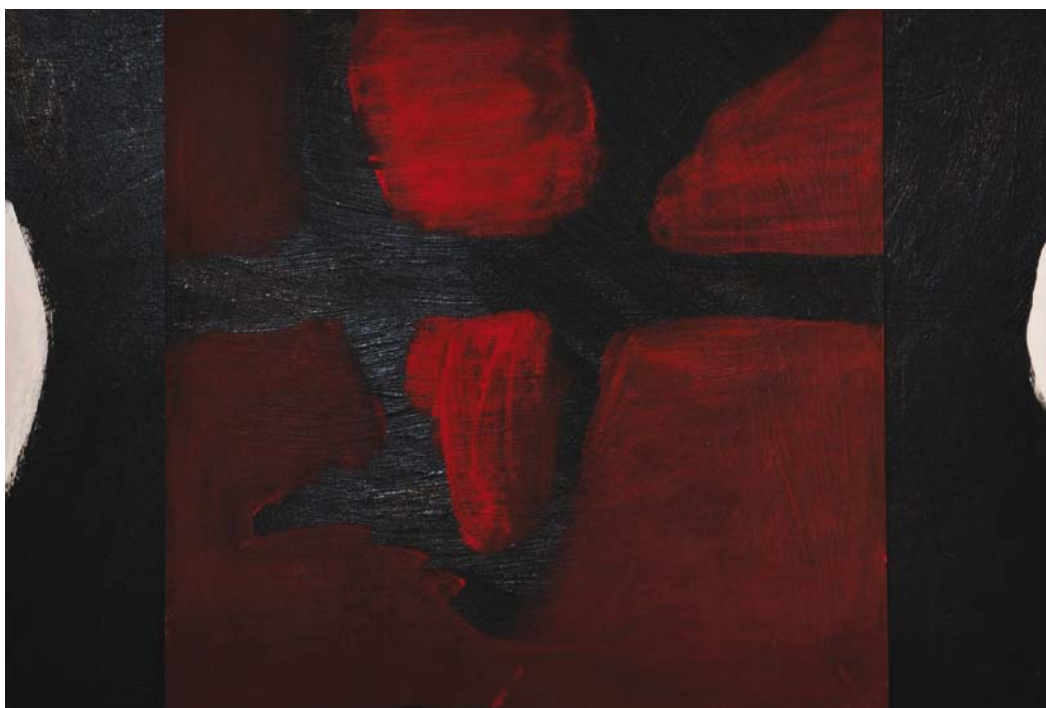

Titkos adalékok /részlet/: 120x100x10cm, vegyes, falap

Titkos adalékok: 120x100x10cm, vegyes, falap

Meghívó

Invitation

Az Erlin Galéria meghívja
Önt és kedves Barátait

PÁL CSABA

képzőművész „Karcolt karcolatok” című kiállítására.

Megnyitja Hemrik László művészettörténész,
2013. március 13-án, szerdán, 18 órakor.

A kiállítás megtekinthető 2013. április 2-ig,
hétfőtől péntekig 14-18 óra között.

Erlin Galéria, 1092 Budapest, Ráday u. 49.

E: erlingaleria@erlin.hu

I: www.erlin.hu

A kiállítást támogatja:

NKA, NES Design Kft, Terroir Club Borház

The Erlin Gallery cordially
invites you to the exhibition by

CSABA PÁL

artist entitled "Scratchy sketches".

Opening speech by László Hemrik art historian,
on Wednesday, 13 March 2013, at 6 p.m.

The exhibition will be on view till 2 April 2013,
Monday-Friday from 2 p.m. to 6 p.m.

Erlin Gallery, 1092 Budapest, Ráday u. 49.

E: erlingaleria@erlin.hu

I: www.erlin.hu

The exhibition is sponsored by:

NKA, NES Design Ltd, Terroir Club Winehaus

Megnyitó

Pál Csaba, Karcolt karcolatok – 2013. március 13., Erlin Galéria

Pál Csaba képei több egymásra ható képi, formai és tartalmi jelenség felől közelíthetők meg, így az általa megfogalmazott művészi szándék, a képek formanyelve és az alkalmazott technika, technikai apparátus felől.

De mielőtt mindezekről beszélnék, rögzítsük a tényt, Pál Csaba itt látható munkái, a Karcolt karcolatok, szerves részét képezik az életműnek, az egy kézben tartott, de több szalon futó művészi világának, ugyanis Pál Csaba otthonosan mozog a legkülönbözőbb műfajok között, szívesen készít installációt a festészeti, grafikai munkák mellett, ahogy nagy előszeretettel használja a digitális technikát.

Az absztrakció és a figurativitás határán egyensúlyozó három mű, szintén vérbeli Pál Csabás alkotás: zajosak, impulzívak, részlet-gazdagok. És ha valaki egy olyan nem látható, de igenis tudható entitás képi leírására tör, nem elég egyetlen nézőpont alkalmazása. Pál Csaba, a Karcolt karcolatokat grafikai, festő, elektrográfiai keretbe rendezte.

Pál Csaba belső világunkat, annak is szeszélyes tartományait vizsgálja e munkákban.

Azokat a lelki tényezőket, feszítő energiákat kívánja leképezni, amelyek a külső béke érdekében minden rendes ember a pokolba kíván. De a dolgot tovább nehezíti, hogy esetünkben a megfigyelt jelenség, épp a megfigyelés aktusában elveszítheti valós minőségeit. Az atomi szerkezet fizikai paraméterei is torzulnak, amikor a mérőeszköz közel kerül hozzá, de így van ez a lelki természetű jelenségekkel is, ha kiguvadt szemek figyelik őket. Olyan művészi módszerre volt tehát szüksége, ami a nem láthatót is láthatóvá teszi, s közben a lehető legkevésbé torzítja annak lényegét.

Pál Csaba módszerének, művészi kísérletének egy paradoxonon kell alapulnia, a dekoncentrált koncentráción, az ellazult figyelmen. Szándéka némileg hasonlatos, Keserű Ilona Utóképeinek a céljához, amelyben a művész azt a tűnékeny, de még is csak memorizálható káprázatot festi meg, amely a szemhéjunk belső falán keletkezik valami erős, vagy tartós fényhatás követően.

Pál Csaba feladata reménytelenebbül nehezebb volt ennél: egy elsötétített színpadon kellett dolgoznia. A freudi frazeológia elfojtásnak nevezi az ösztönélet, az emberállat voltunkból eredő energiáknak a tudatalattiba való száműzését. Az elfojtott tartalmak, energiák annál veszélyesebbek és kiszámíthatatlanabbak, minél elutasítóbbak vagyunk velük szemben.

A láncra vert kutya is, agresszívabb a szabadon tartott fajtársainál. Mindig úgy érzi, sarokba van szorítva. Ezért támad. Nem véletlen javallják a lélekgyógyászok, a szelepek kiengedését épp a kulturális tünetekkel körbe bástyázott világunk megőrzése érdekében.

A művészet is, hol árnyaltabb, hol szépelgés nélkül, kérlelhetetlen brutalitással nyit utat az elnyomott érzelmeknek. Amikor Pál Csaba a mélybe veti magát, egyfajta terápiát gyakorol, s a művészi felületeket átadja – persze nagy odafigyeléssel - az öntudatlannak (csak imitt-amott korigált később).

A művelet sikeresnek bizonyult, hatalmas energiákat hozott a felszínre. Kis túlzással esztétikai ősrobbanásoknak vagyunk tanúi a munkákon. A kompozíciók alapképlete a fekete-fehér, a fény és a sötét ellentéte. De a széthúzó, majd összeszűkülő tartományok, a több egymástól különböző méretű részelemek, a finom vonalakkól felépülő nagyobb alakzatok s mellettük az egészen apró, finom karcolat-nyomok is a művek feszességét szolgálják, amelyet tovább fokoznak azok a részletek, amikor a tű a festék rétegek alá hatolva felsérti a farost-alapot.

S mindehhez hozzájárul a táblaképek gyermeki szabadsága, gomolygó absztrakciója és a lightbox horizontális struktúrára feszített szürreális világa közötti, amúgy sok rokonságot mutató, ellentét. Ahogy arra már utaltunk, a művészi intenció realizáláshoz nemcsak a formarendszer, a formanyelv, s azok szabadon engedése voltak hivatottak, hanem az adekvát technikai eljárások is.

Karcolt karcolatok. Pál Csaba eltakar, majd előhív, elfed, majd a karcolással a felszínre hoz. A földre helyezett világító polcon a komputer hasából érkező információ síkfilmre karcolt képét látjuk, míg Pál Csaba a táblaképeken a fekete tusréteget sértette fel a fehér alap láthatóvá tételéhez. Sebet kell ejteni, hogy a mű s vele az elfelejtett, lelki-érzelmi energiák láthatóvá váljanak. Ám Pál Csaba kiállítása nem csak belső világunk, vágyainak, ösztöneink megismerésére, az elfojtott minőségek leképezésére tett kísérletként értelmezhető, de sikeresen példázza a mindenkori művészi alkotófolyamat bonyolult, sokszor fájdalmas összetettségét is.

Hemrik László

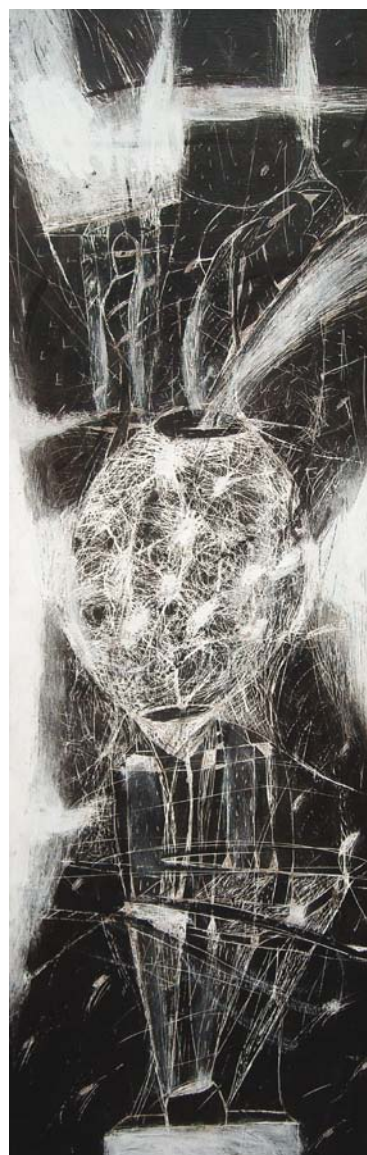
Karcolt karcolatok: 100x430x3cm, vegyes, falap

Karcolt karcolatok /részlet/: 100x60x3cm, vegyes, falap

Karcolt karcolatok /részlet/: 100x120x3cm, vegyes, falap

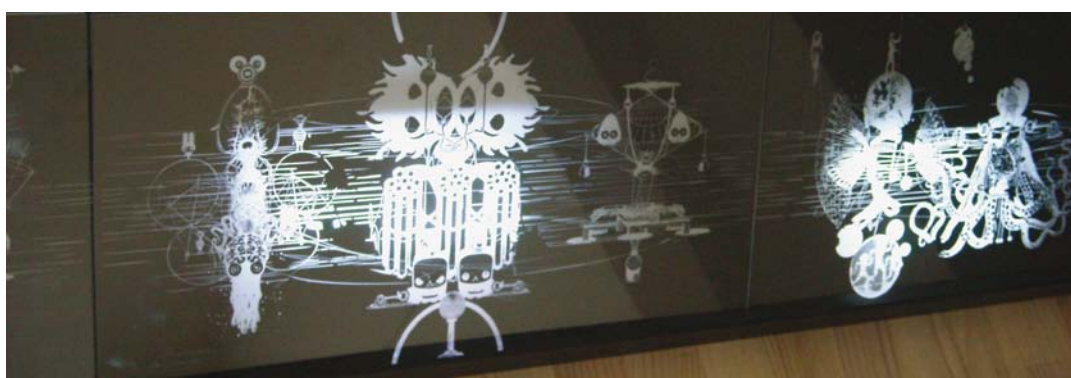
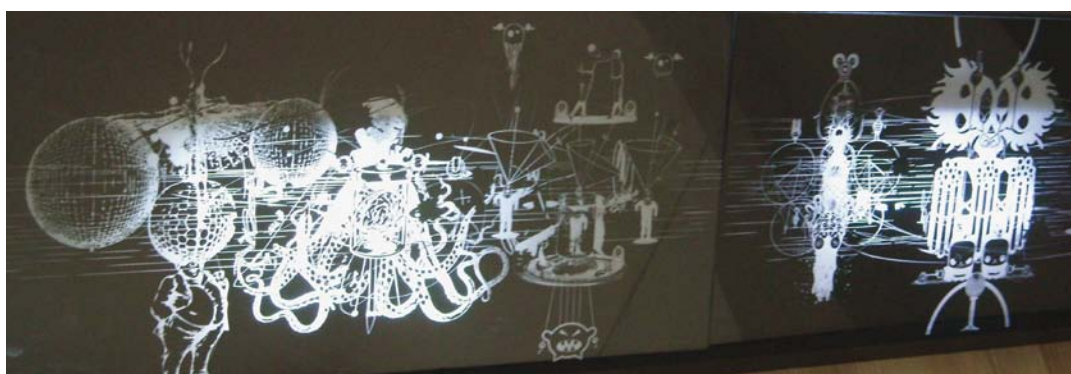
Karcolt karcolatok /részlet/: 100x30x3cm, vegyes, falap

Karcolt karcolatok /részlet/: 100x120x3cm, vegyes, falap

Karcolt karcolatok /részlet/: 100x60x3cm, vegyes, falap

Karcolt karcolatok: 30x150x15cm, plexi, síkfilm, pausz, neon, fa

Karcolt karcolatok: 130x120x3cm, vegyes, falap

